

บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

การทดลองที่ 1

เมื่อนำเส้นใยนิวเคลียสเคียวมาผสมกัน กลุ่มผสมที่พบข้อขัดระหว่างเซลล์และเกิดดอกเห็ดได้นั้น ส่วนใหญ่เป็นการผสมโดยใช้กลุ่มเส้นใยที่เจริญต่างกลุ่มกัน ซึ่งมักเป็นกลุ่มที่เจริญเร็วผสมกับกลุ่มที่เจริญช้า ดังนั้นการคัดเลือกเส้นใยที่จะใช้ในการผสมพันธุ์ควรคัดเอาเฉพาะกลุ่มที่เจริญเร็วกับเจริญช้า

การทดลองที่ 2

การทดสอบความสามารถในการให้ผลผลิต ในฤดูกาลที่ต่างกันของเห็ดสายพันธุ์ลูกผสมชั่วที่ 1 (F1) พบว่าสายพันธุ์กับฤดูกาลจะไม่มีปฏิกิริยาร่วมต่อกัน(interaction) สำหรับการให้ผลผลิตโดยเฉลี่ยแล้ว ในฤดูฝนจะให้ผลผลิตสูงกว่าในฤดูร้อน

การทดลองที่ 3

การผสมพันธุ์แบบ di-mon-mating ซึ่งเป็นการผสมกลับเพื่อรวมลักษณะทางพันธุกรรมที่ดีของพ่อแม่มาไว้ยังลูกชั่วที่ 2 (F2) พบว่าลูกผสมที่ได้มีคุณภาพดีกว่าลูกผสมชั่วที่ 1 (F1) คือพบแต่สายพันธุ์ที่คุณภาพดี ดอกหนา กรอบ สีของดอกมีตั้งแต่สีเทาเข้มจนกระทั่งถึงสีขาวออกเทา ไม่พบดอกเห็ดที่คุณภาพไม่ดีเหมือนเห็ดนางรมสีขาว

การทดลองที่ 4

การเปรียบเทียบผลผลิตระหว่างลูกผสมชั่วที่ 2 (F2) กับเห็ดนางรมสีขาวและเห็ดนางรมสีเทาพันธุ์ C M 5 ซึ่งเป็นพ่อแม่พันธุ์ พบว่าลูกผสมกลุ่มที่ให้ผลผลิตสูง เช่น สายพันธุ์ที่ 1(Q4xS1), 2(Q1xT1) และ 3(Q3xT3) ยังให้ผลผลิตสู้เห็ดนางรมสีขาวไม่ได้ แต่ผลผลิตสูงกว่าเห็ดนางรมสีเทาพันธุ์ C M 5 ที่เพาะในสภาพนอกห้องเย็น